

— Ἐπί συμφωνίᾳ νὰ μὲ τὰ πληρώσετε, οὐ καὶ ὁ πατήρ σου, τὸν ἐρχόμενον χρόνον.

Ὁ Ἀντώνιος ἐνόησεν ὅτι δὲν ἦτον δυνατόν νὰ συμβαθῇ ἡ ὑπόθεσις.

— Ἀντὶ δύο δόσεων συγκατάβα εἰς τρεῖς, εἶπεν ὁ νέος.

Ὁ Πέτρος Σάντος ἠτένισε δυσπιστῶν τὸν Ἀντώνιον.

— Θὰ δώσης λοιπὸν καὶ τρίτην λειτουργίαν;

— Ἐλα, Σάντε, εἶπεν ὁ Ἀντώνιος, ἄς τελειώσωμεν· θὰ σὲ δώσω χαρτίον καὶ μολυβδοκόνδυλον· ἐπειδὴ καὶ ἡξεύρεις νὰ γράφης σημείωσας μόνος τὰς συμφωνίας· θὰ τὰς ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ αὐτὸς θὰ τὰς ἐπικυρώσῃ, ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν θὰ ἔχῃς ἀπάντησιν.

— Ἄν δὲν ἦσαν ἐρωτευμένοι, θὰ ὑπέθετα ὅτι ζητεῖς νὰ μ' ἀπατήσῃς διὰ νὰ φύγῃς ἀπὸ τοῦ βρόχου μου, εἶπεν ὁ Πέτρος Σάντος· πλὴν δὲν φοβοῦμαι τίποτε· ἡ Ἀγγελικὴ θ' ἀποκριθῇ δι' ὅλα... δός με τὸ χαρτίον.

Ἡ ἀγάπη τοῦ κέρδους ἐνίκησε τὴν φρόνησιν.

Ὁ Ἀντώνιος εἶχε γενεὴν κάτωχρος. Ἡμιανοῖξας ἔμπροσθεν τὸ ἱμάτιόν του, ἐβύθισεν εἰς τὸ στῆθος τὴν χεῖρα ὡς διὰ νὰ ζητήσῃ χαρτίον καὶ μολυβδοκόνδυλον· ἀλλὰ τις ἦχος ξηρὸς, μεταλλικὸς, σχεδὸν ἀνεπαίσθητος, ἤκούσθη· ὁ ληστὴς ἔκκαψε σχῆμα φοβερόν, ἀνέσεισε τὴν πλατεῖαν χειρίδα του καὶ ἐκίνησε ταχέως τὰ δάκτυλά του.

Ξηρὸν κλαδίον κατέπεσε τότε ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ δένδρου.

Ὁ Πέτρος Σάντος ἠρύχασεν.

— Ἦτον ἦχος ξύλου ξηροῦ, εἶπε κύψας· νὰ λάβῃ τὸ κλαδίον.

Καὶ ἀμέσως σφαῖρα πιστολίου διεπέρασε τὸν λάρυγγά του· ἀλλ' ὁ κακοῦργος δὲν ἔπεσεν. Ὁ Ἀντώνιος ἔσπευκεν ἀπολιθωμένος βλέπων τὸ αἷμα ἐκτοξευόμενον πρὸς αὐτόν.

— Προδότα! ἀνέκραξεν ὁ Πέτρος Σάντος.

— Ἀγγελικὴ! ἐφιθύρυσεν ὁ Ἀντώνιος.

Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ ληστῆς τὸν ἐκάρφωσεν εἰς τὴν γῆν!

.....

Ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν πένθιμον ἐκείνην αὐγὴν, βροσκός τις, ἀναζητῶν τὸ ἀποπλανηθὲν ποίμνιόν του, ἶδε πτώμα κείμενον εἰς τὴν κοιλάδα τὸ πτώμα τοῦ ταλαιπώρου Ἀντωνίου.

Αἱ τρεῖς χαλκοπαγεῖς ἀκραι αἱ ἐπιστέφουσαι τὸν οἶδηρον τοῦ ὅπλου τὸ ὁποῖον ἐνεπήχθη εἰς τὴν καρδίαν του, ἴσταντο ἐπ' αὐτοῦ ὡς σταυρὸς ἐπιτύμβιος.

Τὸ σῶμα τοῦ Πέτρου Σάντου δὲν εὗρέθη· ἀλλ' ὁ θάνατός του ἦτο' ἀναμφίβολος. Μόνος αὐτὸς ἐβίασε τὴν ληστὴν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πιστὸν ἐγχειρίδιόν του. Τὰ πεπατημένα φυτὰ, αἱ παρὰ τὸν χεῖμαρρον καθημαγμέναι πέτραι ἐμαρτύρουν ὅτι, ἐνῶ ἐπλησίαζε νὰ ἐκπνεύσῃ ὁ πύρινος καὶ ἀνελεήμων ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἠθέλησε, μετ' ἀγῶνας ὑπερφυεῖς, νὰ μὴν ἀφήσῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην οὐδ' αὐτό του τὸ λείψανον. Κατέπεσεν εἰς τὸ βάραθρον.

Ἡ Ἀγγελικὴ ἔμεινεν ἀνύπανδρος, ἀλλ' οἱ πάντε υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ Ροδαλλίνου ἔτυχον ἐκδικήσεως!

Τὸ ἐγχειρίδιόν μου, κύριε, εἶναι τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Πέτρου Σάντου. Παράδοξος ἡ τύχη του! μὲ χρησιμεύει σήμερον εἰς τὸ νὰ κόπτω χαρτίαν!

N. Δ.

ΟΙ ΦΙΛΟΓΕΝΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ.

Δὲν ἐνθυμούμεθα οὐδεμίαν περίστασιν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἀπαιτοῦσαν πολὺ ἢ ὀλίγον τὴν συνδρομὴν τῶν τέκνων αὐτῆς, εἰς ἣν νὰ μὴ συνέτρεξαν προθύμως, προθυμότερον μάλιστα τῶν ἄλλων, οἱ ἀδελφοὶ Ἑπτανήσιοι. Πρὸ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Κέρκυρα διέχεεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τὸ φῶς τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν καὶ τὸ φῶς τῆς θύραθεν σοφίας διὰ τῶν Εὐγενίων καὶ Νικηφόρων καὶ διὰ τῆς Ἀκαδημίας αὐτῆς. Ἡ Ζάκυνθος ἐφιλοξένει μυριάδας προσφύγων ὁμογενῶν, καὶ δι' ἀδρῶν συνεισφορῶν καὶ δι' ἀπαρადειγματίστου ἐνθουσιασμοῦ ὑπεστήριξε τὸ εὐκλεές Μεσολόγγιον. Ἡ Κεφαλληνία ἔστοιχε τὰ ἀρειμάνια αὐτῆς τέκνα εἰς τὰ πεδία τοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν καθηγίαζε τὴν γῆν κοινῆς μὲν πατρίδος ἀλλ' ὅχι καὶ κοινᾶ παρεχούσης τῆς ἐλευθερίας τὰ ὠφελήματα. Ἡ Λευκάς, ἡ Ἰθάκη τὰ Κύθηρα καὶ αὐτὴ ἡ μικρὰ νῆσος Παξοί, ὅλαι ἤνοιξαν γενναίως τὰς ἀγκάλας εἰς τοὺς πάσχοντας ἀδελφοὺς, ὅλαι συνέδραμον τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα διὰ χρηματικῶν καὶ προσωπικῶν θυσιῶν.

Τὰς ἀληθείας αὐτάς πρὸ πολλοῦ παρέλαβεν ἡ ἱστορία. Ἡ ἱστορία, ἀναγινώσκουσα τὰς ἐφημερίδας τῶν ἀδελφῶν Ἰόνων θέλει μαρτυρήσῃ ὅτι, ἂν καὶ διακεχωρισμένοι πολιτικῶς ἀπὸ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, δὲν ἔπαυταν πώποτε ζωογονούμενοι ὑπὸ αἰσθημάτων ἐνθέρμου πατριωτισμοῦ ὑπὲρ τῆς μεγάλης πατρίδος, οὐδ' ἀπηύδησαν, καὶ τοι εὐδαιμονοῦντες ὀλικῶς πολὺ πλέον ἡμῶν, ἀποτείνοντες πρὸς αὐτὴν τὸν εὐαγγελικὸν ἀσπασμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνώσεως.

Ταῦτα ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἀναμνήσωμεν διὰ τῆς ἀθνεοῦς ἡμῶν φωνῆς, ἀπὸ πράξεως ἀδελφῶν τινῶν Κερκυραίων ἡτις διήγειρεν ὅλην ἡμῶν τὴν εὐγνωμοσύνην. Διὰ τοῦ ΙΑ'. φυλλαδίου τῆς Παρθώρας, δημοσιεύσαντες ξυλογραφικὸν καλλιτέχνημα τοῦ Περικλέους Σκιαδοπούλου, εἶχομεν προσθέσει καὶ τὴν παρατήρησιν ὅτι ὁ νέος οὗτος, ὡς ἄπορος, στερεῖται τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων. Φιλόμουσοί τινες Κερκυραῖοι (1) θαυμάσαντες τὴν ξυλογραφίαν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ τεχνίτου, κατέβαλον ἐκ τοῦ προχείρου δεκατέσσαρα τάλληρα, τὰ ὁποῖα, στείλαντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Παρθώρας, ἐξήγουν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ προσφερθῶσι πρὸς

(1) Δὲν θέλομεν ὡς προεβαλεῖ τὴν ματριμοσύνην τῶν ἀδελφῶν τοῦ Π. Σκιαδοπούλου, ἂν κοινοποιήσωμεν, καὶ ἀνεῖ τῆς συγκατάθεσως αὐτῶν, τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Ἰω. Βαρίλα, Π. Λάμπρος, Α. Μπάκας, Χ. Βασιλάς, Α. Παργάλης, Σ. Σερλῆς, Εὐθ. Μακροϊωάννης, Δημ. Μακροϊωάννης, Κ. Μπαλίνος, Γ. Σαραμάτης, Β. Σαραμάτος, Γ. Ἀρμάνης, Ν. Παρίνης, Γ. Μαζαράκης, Μ. Παντῆς, Εὐστ. Κουζουβίλης, Γ. Τζακαμπίτης, Α. Κωστής, Ν. Μπογδάκος, Ν. Μπούτζιος, Α. Κεφαλῆς, Σ. Παπαμόσχος, Σ. Κερμύνης.

αὐτὸν χάριν ἀγορᾶς ἐργαλείων. Ὁ νέος Σκιαδὸ πούλας λαβὼν πρῶτην ταύτην τὴν ἐνίσχυσιν ἐκ μέρους ὁμογενῶν, ἐνῶ πρό πολλοῦ εἶναι γνωστὸς ἐνταῦθα διὰ τὴν ἐργὴν αὐτοῦ, ἐδέχθη τὴν προσφορὰν μετὰ δακρύων, καὶ φιλοτεχνήσας ἐπίτηδες τῶν κατωτέρω ξυλογραφίαν παρεκάλεσε νὰ προσφερθῇ διὰ τῆς Πανδώρας πρὸς τοὺς ἐν Κερκυρᾷ εὐεργέτας αὐτοῦ, ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα ἀπείρου ἐὐγνωμοσύνης.

Ἄλλ' οὐχ ἦτον καὶ ἡμεῖς δοκίμοι νὰ ἐκφράσωμεν εὐχαριστίας πρὸς τοὺς φιλοκάλους Κερκυραίους, διότι, τιμήσαντες καὶ τὴν αὐτῆς ἡμῶν, ἐβοήθησαν τὴν ἀνάπτυξιν τέχνης κατασκευῆς ἀναγκαίης εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΑΝΗΚΟΥΣΤΟΝ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΣ.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Ἰρλανδικῆς πόλεως Λονδονδερόν ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ἀνήκουστον συμβεβηκός.

«Περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐβδομάδος μεγάλην ἐνταῦθα συγκίνησιν διήγειρεν εἰδησίς τις, ὅτι τὸ σιδηροῦν ἀτμόπλοιον ἡ *Phaéla* καταβῆναι πρὸς Ἑννιτχόουεν προσεβλήθη πειρατικῶς ὑπὸ τινος ἀπεριγράπτου θαλασσίου θηρίου, τὸ ὁποῖον, ἐμπῆξας τοὺς ὀδόντας εἰς τὴν πρῶραν τοῦ πλοίου, παρέσυρεν αὐτὸ ὀρμητικῶς εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πορτρουῦς ὅπου καὶ τὸ πλοῖον αὐτὸ διεσπύετο. Ἡ φρίκη τῶν ἐπιβιβατῶν καὶ τοῦ πληρώματος κατέστη μεγίστη ὅτε παρετήρησαν τὸ τεῖχος

ταύτην ἠθελήσαμεν νὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερέστερον περὶ τοῦ πράγματος· ἐμάθομεν δὲ ὅτι τοῦτο μὲν ἦτο ἀληθές, ἀλλ' ὅτι περιστάσεις μόνον τινὲς ἐμεγαλύνθησαν ὑπὲρ τὸ θέον· δὲν ὑπάρχει ὁμῶς ἀμφισβησία ὅτι τὸ πλοῖον προσεβλήθη ὑπὸ θαλασσίου τέρατος, συμβεβηκὸς ἄγνωστον μέχρι τῆς σήμερον! Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἀτμόπλοιον ἡ *Phaéla* παρέπλεε τὸ ἀκρωτήριον Τόνς ἀντικρὺ τοῦ Δόουνχιλλ. οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ἠθάνθησαν κλόνον ὡς ἂν συνετρίβειτο αὐτὸ ἐπὶ ὑφάλων, (τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατόν ὡς οὕτης βαθυτάτης ἐκεῖ τῆς θαλάσσης) καὶ ὡς ἂν συνεταράσσετο ἡ πρῶρα ὑπὸ ὑπερμεγέθους θηρίου. Μόνον δὲ ὅτε τὸ ἀτμόπλοιον ἐφθασεν εἰς τὸν Πορτρουῦτιον λιμένα, ἐπτά περίκου μίλλια ἀπέχοντα τοῦ ἀκρωτηρίου Τόνς, παρετη-

ρήθη ὑπὸ τῶν παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἱσταμένων ὡς καὶ παρὰ τινῶν ἐκ τῶν τοῦ πληρώματος, ὅτι μέγα κῆτος ἐκράτει τὸ πλοῖον διὰ τῶν ὀδόντων, τῶν ὁποίων τὰ ἴχνη ἔμειναν ἐντετυπωμένα ἐπὶ τῆς πρῶρας, οὕτης καὶ αὐτῆς σκληρᾶς. Ὁ λιμενάρχης Κ. Βλάκ καὶ ἄλλοι πολλοὶ κατεδίωξαν ἀμέσως διὰ λείμων τὸ θηρίον, δυστυχῶς ὁμῶς τὸ μόνον ὄπλον τὸ ὁποῖον ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν ἦτο λόγχη πυρεδόλου, δι' ἣς, προτηλωθείσης εἰς κάμακα, ἐπέφερον πολλὰς πληγὰς κατὰ τοῦ ζώου ἐξ ὧν πολὺ αἷμα ἔρρευε καὶ ὁμῶς δὲν κατόρθωσαν νὰ συλλάβωσιν αὐτό, ὅρμηταιν ἔξω τοῦ λιμένος πρὸς τὸν Ὠκεανόν. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο τότε ἐ-

ἐτοιμαζόμενον νὰ ἐπιπέτῃ κατ' αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλείου ἐσώθησαν δὲ σκληροτάτου καὶ ἀπαρδειγματίστου θανάτου διὰ τῆς ταχέως συνδρομῆς ἀποσπάτματος τινος ἀτυνομικῶν φυλάκων, οἵτινες, ὀδηγούμενοι παρὰ τινος δραστηρίου, νοήμονος καὶ ἀτρομήτου ἀρχηγοῦ, ἠνάγκασαν δι' ἀλληπαλλήλων πυροβολισμῶν τὸ κῆτος ν' ἀποσυρῇ, διεσπύοντες ἰδίως τὰς σελίσας κατὰ τῆς οὐρᾶς ἣτις ὑποτίθεται ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς ἔδρα τῆς ζωτικῆς συντήσεως. Ἀκούσαντες τὴν εἴησιν

σπέρας δὲν ἐδυνήθησαν νὰ παρατηρήσωσι καλῶς τὸ σχῆμα αὐτοῦ ὕψος αὐτοῦ ὅμως τὸ μήκος αὐτοῦ περὶ τοὺς 14 πόδας, τὸ δὲ χρῶμα ἐφάνη εἰς ὀλου; μέλαν.